

5-1-1999

Medical Education System in the U.K.

P. Vejchapipat

S. Chitmittrapap

S. Chongtakul

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

Vejchapipat, P.; Chitmittrapap, S.; and Chongtakul, S. (1999) "Medical Education System in the U.K.," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 43: Iss. 5, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal/vol43/iss5/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

การศึกษาแพทยศาสตร์และการฝึกอบรมเพื่อเป็น แพทย์เฉพาะทางด้านศัลยศาสตร์ในสหราชอาณาจักร

ไพศาล เวชพิพัฒน์*

สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ** สุเนตรา จงตระกูล***

เป็นที่ทราบกันดีว่าการแพทย์สมัยใหม่ (Modern medicine) มีต้นกำเนิดมาจากทวีปยุโรป และสหราชอาณาจักรก็เป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศที่เป็นผู้นำในด้านการแพทย์สมัยใหม่ และมีลักษณะการบริการทางการแพทย์ระบบรัฐสวัสดิการ (National Health Service) บทความนี้จะเป็นการรวบรวม และเสนอภาพโดยรวมของระบบการศึกษาแพทยศาสตร์ และระบบการฝึกอบรมเพื่อเป็นแพทย์เฉพาะทางผู้เชี่ยวชาญด้านศัลยศาสตร์ของสหราชอาณาจักร (The United Kingdom) ซึ่งประกอบไปด้วย อังกฤษ (England), สก็อตแลนด์ (Scotland), เวลส์ (Wales) และ

ไอร์แลนด์เหนือ (Northern Ireland) เพื่อให้เห็นรูปแบบ และการพัฒนาของการศึกษาในด้านการแพทย์

แพทยศาสตรบัณฑิต

โรงเรียนแพทย์

ปัจจุบันมีโรงเรียนแพทย์อยู่ในสหราชอาณาจักรทั้งหมด 27 แห่ง^(1,2) ทุกแห่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐ โดยไม่มีโรงเรียนแพทย์เอกชน และมีจำนวนนักศึกษาแพทย์ในแต่ละแห่งดังตารางที่ 1.

ตารางที่ 1. รายชื่อโรงเรียนแพทย์ในสหราชอาณาจักรแบ่งกลุ่มตามจำนวนนักศึกษาแพทย์ในแต่ละแห่ง⁽¹⁾

จำนวนนักศึกษาแพทย์	โรงเรียนแพทย์
มากกว่า 200 คน	Cambridge, Leeds, St. Bartholomew's and the Royal London and Westfield, Manchester, University College London, Sheffield, Edinburgh, Glasgow
105 - 20 คน	Birmingham, Bristol, Leicester, Liverpool, Charing Cross and Westminster, St. George's, Newcastle, Nottingham, Queen's, Aberdeen, Wales
น้อยกว่า 150 คน	Imperial College, King's College, Oxford, Southampton, Dundee, St. Andrews

* ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นนักศึกษาปริญญาเอกสาขากุมารศัลยศาสตร์ มหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษ

** ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, FACS, Diploma in Paediatric and Neonatal Surgery มหาวิทยาลัยลอนดอน, Honorary lecturer in Paediatric Surgery, King's College School of Medicine and Dentistry ประเทศอังกฤษ

*** MB, BS (Westminster, U. London) Dip. Dermatology (U. London) MRCGP, แพทย์ที่ปรึกษาโรงพยาบาล BNH

ในแต่ละปี จะมี นักศึกษาแพทย์จบการศึกษา แพทยศาสตรบัณฑิตประมาณ 4,800 คน ประมาณร้อยละ 7 เป็นนักศึกษาแพทย์ที่ไม่ได้อยู่ในยุโรป (Non-EU medical student) คณะแพทยศาสตร์ที่มีชื่อเสียงและว่ากันว่าเข้าได้ยาก ซึ่งดูจากการกำหนดผลการสอบระดับ secondary school หรือที่เรียกกันว่า A-level ขั้นต่ำ (minimal requirement of A-level examination) และผลการสอบสัมภาษณ์ เป็นตัววัด ได้แก่ Cambridge, Oxford, Edinburgh, Glasgow และ University College London โดยทั่วไปอัตราการแข่งขันจะอยู่ในราว 1 ต่อ 3 ฐานนิยมของอายุนักศึกษาแพทย์ปีหนึ่งคือ 19 ปี โดยที่มีนักศึกษาแพทย์ปีหนึ่งที่อายุต่ำกว่า 19 ปีประมาณร้อยละ 5 ในแต่ละปี⁽¹⁻³⁾ การศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิตในสหราชอาณาจักรใช้เวลาประมาณ 5 ถึง 6 ปี ขึ้นกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต^(1,4)

เนื่องจากหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตแต่ละสถาบันมีความเป็นเอกเทศอยู่มาก จึงจะขอกล่าวถึงหลักสูตรอย่างกว้าง ๆ และข้อแตกต่างในหลักสูตรของแต่ละสถาบันที่มีชื่อเสียงดังนี้

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตของอังกฤษจะเรียกต่างกันในแต่ละสถาบัน โดยทั่วไปถ้าศึกษา 5 ปี จะได้วุฒิ MB (Bachelor of Medicine) ถ้าศึกษา 6 ปี จะได้วุฒิ 2 ปริญญา คือ MB และ BSc (Bachelor of Science) แต่ก็มีบางสถาบันแตกต่างออกไปบ้าง เช่น University College London และโรงเรียนแพทย์ในเครือข่ายมหาวิทยาลัยลอนดอน จะได้วุฒิ MB, BS (Bachelor of Medicine, Bachelor of Surgery), นักศึกษาแพทย์ที่จบจาก Cambridge และ Oxford จะได้วุฒิ MB, BA (Bachelor of Art) แทนที่จะได้ BSc เมื่อจบ Pre-clinical year เป็นต้น หลักสูตรโดยทั่วไปจะแบ่งได้เป็น 3 ช่วงดังนี้

1. Pre-clinical Education (2 ปี)
2. Intercalated Bachelor of Science (1 ปี)
3. Clinical Education (3 ปี)

จะสังเกตว่าในช่วง Intercalated Bachelor of Science ซึ่งใช้เวลาศึกษา 1 ปีนั้น บางสถาบันไม่บังคับให้เรียนซึ่งจะทำให้ใช้เวลาในการศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิตเพียง 5 ปี แต่จากการสำรวจของ General Medical Council (G.M.C.) ของสหราชอาณาจักร พบว่ายังมีนักศึกษาแพทย์ส่วนหนึ่งเลือกที่จะศึกษา 6 ปี แม้ว่าจะนานกว่า เนื่องจากจะได้ปริญญา 2 ใบ และที่สำคัญก็คือจะมีผลอย่างมากต่อการศึกษาศึกษาฝึกอบรมต่อในระดับผู้เชี่ยวชาญนอกจากนี้ระบบการศึกษาแพทย์ของ Oxford และ Cambridge จะเป็น 6 ปี เพียงอย่างเดียว ไม่มีทางเลือกอื่น

Pre-clinical Education

เป็นการเรียนในส่วนของวิชาวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานทางการแพทย์ (Basic Medical Science) โดยใช้เวลาศึกษา 2 ปี ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาระบบโครงสร้างและสรีรวิทยาปกติของมนุษย์ โดยศึกษาวิชาหลัก ๆ เช่น กายวิภาคศาสตร์, สรีรวิทยา, ชีวเคมี, พันธุศาสตร์, สถิติประยุกต์ทางการแพทย์ เป็นต้น ส่วนในปีที่ 2 จะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับ ความผิดปกติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกายมนุษย์ เช่น พยาธิวิทยา, ภูมิคุ้มกันวิทยา, จุลชีววิทยา, เภสัชวิทยา, ประสาทวิทยา, และพฤติกรรมศาสตร์ เป็นต้น ในบางสถาบัน เช่น University College London นักศึกษาแพทย์ทุกคนจะต้องส่งวิทยานิพนธ์ (dissertation) สั้น ๆ เรื่องใดก็ได้หนึ่งเรื่องก่อนจะจบปีที่ 2 ส่วน Cambridge และ Oxford มีชื่อเสียงอย่างมากในแง่ของความเข้มข้นของการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานทางการแพทย์

สำหรับการประเมินนักศึกษาแพทย์ในช่วง Pre-clinical education นี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินอย่างต่อเนื่อง (continuous assessment) แต่ปลายปีก็จะมี ... สอบปลายภาค ในแต่ละปีจะมีศึกษาแพทย์สอบไม่ผ่านประมาณร้อยละ 5 ถึง 10 แต่นักศึกษาแพทย์เหล่านี้สามารถที่จะสอบซ่อมได้โดยไม่ต้องซ้ำชั้นเป็นส่วนใหญ่

Intercalated Bachelor of Science

เป็นการศึกษาวิทยาศาสตร์พื้นฐานทางการแพทย์ในทางลึก โดยที่นักศึกษาแพทย์จะสามารถเลือกได้เองว่าจะเลือกเรียนวิชาอะไร เช่น กายวิภาคศาสตร์, ชีวเคมี, พยาธิวิทยา, เภสัชวิทยา, จิตวิทยา, พันธุศาสตร์ หรือแม้กระทั่งประวัติศาสตร์ทางการแพทย์ เป็นต้น โดยจะเรียนร่วมกับนักศึกษาปีสุดท้ายของคณะเหล่านั้น ใช้เวลาการศึกษา 1 ปี หลังจบการศึกษาจะได้ปริญญา BSc การเรียนช่วงนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนทันทีหลังจากจบ Pre-clinical education ก็ได้ อาจจะเรียน Clinical education ก่อน 1 ถึง 2 ปี แล้วค่อยมาเรียน Intercalated Bachelor of Science ก็ได้ Nottingham University เป็นโรงเรียนแพทย์แห่งเดียวที่ให้ปริญญา BMedSc (Bachelor of Medical Science) โดยอัตโนมัติ โดยที่ไม่ต้องสอบ ในขณะที่หลักสูตรของ Southampton University ใช้เวลาในการศึกษา 6 ปี เท่ากันแต่ไม่ได้รับปริญญา BSc

การศึกษาในช่วงนี้ถือว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการศึกษาต่อในระดับผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักศึกษาแพทย์ที่น่าสนใจด้านศัลยกรรมมักจะเลือกเรียนกายวิภาคศาสตร์ นักศึกษาแพทย์ที่สนใจด้านอายุรศาสตร์มักจะเลือกเรียนชีวเคมี หรือวิทยาภูมิคุ้มกัน เป็นต้น แต่ปัญหาใหญ่ของการศึกษาในระดับนี้ แทนที่จะเป็นเรื่องของหลักสูตรกลับเป็นเรื่องของการเมือง กล่าวคือนักศึกษาแพทย์ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในสกอตแลนด์ และไอร์แลนด์เหนือสามารถเรียนหลักสูตรนี้ได้ฟรี ในขณะที่นักศึกษาแพทย์ที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน อังกฤษ และเวลส์ จะต้องจ่ายค่าเล่าเรียน (ถึงแม้ว่าไม่มากก็ตาม) ซึ่งเรื่องนี้ก็ยังเป็นที่ถกเถียงและหาข้อยุติกันอยู่

Clinical Education

เป็นหลักสูตรที่เน้นหนักในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การฝึกความรับผิดชอบ การทำหัตถการ และการตัดสินใจ โรงเรียนแพทย์ส่วนใหญ่จะมีหลักสูตรนำ (Introduction to medicine) ที่เรียกว่า Nurse attachment

โดยในสัปดาห์แรกของการขึ้นหอผู้ป่วย นักศึกษาแพทย์จะต้องทำงานแบบเดียวกันกับหน้าที่ของพยาบาล หลักสูตรนี้ได้รับการประเมินว่าได้ผลดีมากในแง่ของการทำงานร่วมกัน ความเข้าใจกัน และการไม่ดูถูกเพื่อนร่วมวิชาชีพที่อยู่ในสาขาทางการแพทย์ นอกจากนี้ในปัจจุบันนักศึกษาแพทย์ในชั้น Pre-clinic มักนิยมที่จะทำงาน part-time เป็นผู้ช่วยพยาบาลในโรงพยาบาลต่าง ๆ เพื่อปรับตัวก่อนที่จะเข้าเรียนในช่วง clinical education

การเรียนการสอนในช่วงนี้ เป็นการดูแลผู้ป่วยและการสอนข้างเตียงผู้ป่วย การบรรยายในห้องเรียนลดลงอย่างมาก นักศึกษาแพทย์ต้องปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยและศึกษาด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ในปีแรกของการศึกษาระดับ Clinic จะเป็นการศึกษาใน 5 วิชาหลักคือ อายุรศาสตร์ ศัลยศาสตร์ทั่วไป ศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ พยาธิวิทยาคลินิก และเภสัชวิทยา จะเริ่มมีการอยู่เวรในป็นส่วนในปีต่อมาจะแบ่งการเรียนเป็นบล็อก (block) โดยการแบ่งเป็นบล็อกละ 8 สัปดาห์ แต่ละบล็อกจะเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น กุมารเวชศาสตร์ จิตเวชศาสตร์ สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา และรังสีวิทยา ระยะเวลาแล้วแต่สถาบัน เป็นต้น ในปีสุดท้ายของการศึกษา ก็จะเป็นการฝึกงานในสาขาวิชาหลักต่าง ๆ และส่วนใหญ่จะมีวิชาเลือกประมาณ 3-4 เดือน นักศึกษาแพทย์อาจจะไปฝึกงานในโรงเรียนแพทย์ต่างประเทศที่ได้รับการรับรองก็ได้ เพื่อที่จะได้มีโอกาสทำหัตถการต่าง ๆ ด้วยตนเอง มากกว่าจะอยู่ในโรงเรียนแพทย์

การสอบเพื่อให้ได้วุฒิ MB ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญของการสอบขั้นสุดท้ายก่อนจบการศึกษา (final examination) เป็นหลัก ยกเว้นที่ Birmingham University จะให้ความสำคัญของการประเมินผลแบบต่อเนื่อง (Continuous assessment) มากกว่า การสอบจะแบ่งเป็นการสอบข้อเขียนและสอบปฏิบัติการทางคลินิก (Clinical examination) ปัจจุบันโรงเรียนแพทย์ส่วนใหญ่มักจะสอบข้อเขียนในปีที่ 5 ซึ่งมักจะสอบในเดือนกันยายน ข้อสอบเป็นแบบอัตนัย และปรนัย ประกอบด้วยวิชา พยาธิวิทยา

ทางคลินิก อายุรศาสตร์ เภสัชวิทยาทางคลินิก ศัลยศาสตร์ และสูติศาสตร์นรีเวชวิทยา ส่วนการสอบปฏิบัติการทางคลินิกจะสอบในปีสุดท้าย ซึ่งมักจะสอบในเดือนมิถุนายน โดยแบ่งเป็นการสอบหัตถการ (Practical skills) และสอบปากเปล่า (Oral examination) ใน 3 วิชาหลักคือ อายุรศาสตร์ ศัลยศาสตร์ และสูติศาสตร์นรีเวชวิทยา โดยรวมแล้วจะมีผู้สอบไม่ผ่าน final examination ประมาณร้อยละ 10 ซึ่งสามารถที่จะสอบใหม่ได้ทุก ๆ 6 เดือน (เป็นการปรับเปลี่ยนระบบเดิมที่ให้สอบแก้ตัวได้อีกเพียง 1 ครั้ง หากไม่ผ่านจะถือว่าหมดโอกาสที่จะสอบใหม่อีก)

นอกจากหลักสูตรทั่วไปดังกล่าวมาแล้ว ยังมีหลักสูตรพิเศษอีกหลักสูตรหนึ่ง เรียกว่า MB, PhD เป็นหลักสูตรสำหรับนักศึกษาที่มีความเลิศทางวิชาการเท่านั้น ใช้เวลาประมาณ 8 ถึง 9 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้รับปริญญาถึง 3 ใบด้วยกันคือ MB, BSc และ PhD (ปริญญาเอกสาขาแพทยศาสตร์) ซึ่งมีสอนที่ Cambridge และ University College London ในแต่ละปีจะมีผู้ได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรนี้เพียง 10 ถึง 20 คนเท่านั้น

การศึกษาหลังปริญญา^(1,4)

หลังจากได้รับปริญญา MB แล้ว แพทย์จบใหม่จะต้องฝึกงานในตำแหน่ง Pre-registration house officer อีก 1 ปี โดยแบ่งเป็นอายุรศาสตร์ 6 เดือน และศัลยศาสตร์อีก 6 เดือน จึงจะได้รับการลงทะเบียนเป็นแพทย์เต็มตัว และถือเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับ Postgraduate training

จากการสำรวจของ General Medical Council ของสหราชอาณาจักร พบว่าร้อยละ 48 ของ Pre-registration house officer จะเรียนต่อเป็น General Practitioner, ร้อยละ 25 จะเรียนต่อระดับผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ และทำงานในโรงพยาบาล, ร้อยละ 13 จะเรียนต่อด้าน Public Health, ร้อยละ 4 จะทำงานในกองทัพ, ร้อยละ 3 จะเป็นอาจารย์โรงเรียนแพทย์ และร้อยละ 7 จะทำงานด้านอื่น ๆ เช่น Occupational medicine,

Pharmaceutical industry, Full time researcher, Basic medical scientist และ Medical journal editor เป็นต้น

โอกาสของนักเรียนต่างชาติที่ไม่ใช่ นักเรียนจากกลุ่มประชาคมยุโรป (Non-EU overseas student)^(1,4)

สำหรับนักเรียนต่างชาติที่สนใจจะศึกษาแพทยศาสตร์ ณ สหราชอาณาจักร สามารถสอบถามและสมัครไปที่ Universities and Colleges Admissions Service (UCVS)

Fulton House, Jessop Avenue

Cheltenham Glos. GL50 3SH UK

จากข้อมูลในปีการศึกษา 2537 พบว่ามีผู้สมัครเข้าศึกษาแพทยศาสตร์ทั้งหมด 11,941 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้สมัครที่เป็น EU student 10,529 คน เป็น Non-EU overseas students 1,412 คน สามารถผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนเป็นนักศึกษาแพทยได้ทั้งสิ้น 4,739 คน โดยเป็น EU student 4,415 คน และเป็น Non - EU overseas student 324 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 6.8 ของผู้ที่สอบได้ทั้งหมด เนื่องจากการเรียนแพทยศาสตร์ในสหราชอาณาจักรมีการแข่งขันกันสูง โอกาสของนักเรียนต่างชาติที่เข้าไปเรียนจึงค่อนข้างยาก นอกจากนี้ค่าเล่าเรียน (tuition fee) สำหรับนักเรียน Non-EU overseas student ยังสูงมากด้วย กล่าวคือในปีการศึกษา 2540 ค่าเล่าเรียนในช่วงจะประมาณ 10,000 ปอนด์ต่อปีและค่าเล่าเรียนในช่วง clinical จะประมาณ 17,000 ปอนด์ต่อปี (ไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งยังจะต้องใช้อีกมาก)

การฝึกอบรมเพื่อเป็นแพทย์เฉพาะทาง

การฝึกอบรมเพื่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในแต่ละสาขามีหลักการคล้ายคลึงกัน แต่ก็มีข้อปลีกย่อยหลายประการแตกต่างกัน ในที่นี้จะกล่าวถึงระบบการฝึกอบรมเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศัลยศาสตร์ เป็นตัวอย่าง ซึ่งเมื่อได้ผ่านการฝึกอบรมแล้วก็จะได้รับเกียรติให้เป็นสมาชิกของราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย (Fellows of

the Royal College of Surgeons of England - FRCS) ซึ่งเท่ากับการรับรองการเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในสาขา ในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากระบบเดิมที่เคยใช้กันมานานหลายสิบปีโดยเริ่มระบบใหม่ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2539 แต่เดิมผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางศัลยศาสตร์จะไม่มี การแบ่งแยกด้วยวุฒิทุกคนจะได้เป็น FRCS (Fellow of the Royal College of Surgeons) เหมือนกัน แต่ดูที่ประสบการณ์การฝึกอบรม ปัจจุบันแบ่งแยกเป็นศัลยศาสตร์เฉพาะทางแขนงย่อย โดยมีรายละเอียดคือ

1. แบ่งระดับการให้ Diploma เป็น 2 ระดับ

ระดับที่ 1 เป็น Basic Surgical training

- เมื่อสอบผ่านจะได้รับ MRCS (Member of the Royal College of Surgeons)

ระดับที่ 2 เป็น Higher Surgical training

- FRCS (specialties)
- CCST (Certificate of Completion of Specialist Training)

2. ตามกฎเกณฑ์ทั่วไปของคุณสมบัติผู้มีสิทธิ์เข้าสอบเพื่อ Diploma ระดับ MRCS ต้องฝึกอบรมด้านศัลยศาสตร์ ในสถานที่ที่ได้รับการรับรองเป็นเวลา 2 ปี โดยเน้น General Surgery เป็นเวลา 6 เดือน Orthopaedic Surgery หรือ Trauma 6 เดือน และอื่น ๆ 12 เดือน

3. การสอบเพื่อระดับ FRCS จะเป็น FRCS (สาขาเฉพาะทาง) ซึ่งสาขาเฉพาะทางมีดังนี้

- General Surgery
- Orthopaedic Surgery
- Urology
- Neurological Surgery

- Otolaryngology
- Paediatric Surgery
- Plastic Surgery
- Cardiothoracic Surgery
- Oral & Maxillofacial Surgery

ต้องฝึกอบรมด้านศัลยศาสตร์เฉพาะทางนั้น ๆ เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 4 ปี ในสถาบันที่ได้รับการรับรอง

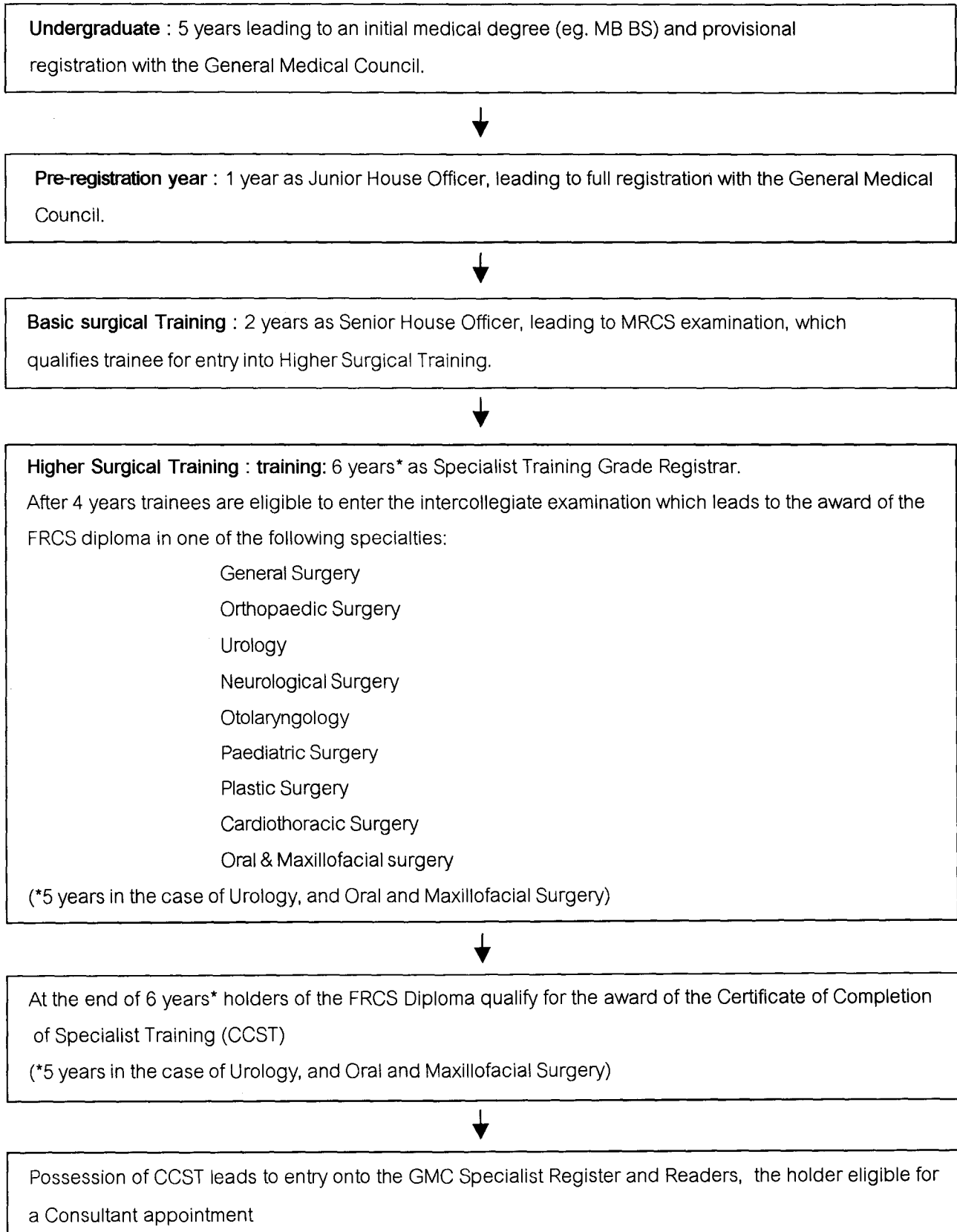
4. หลังจากสิ้นสุดการฝึกอบรมศัลยศาสตร์เฉพาะทางด้านนั้น ๆ ซึ่งตาม formal higher surgical training ใหม่ของอังกฤษจะเป็น 6 ปี* จะได้ Certificate of Completion of Specialist Training CCST) (* 5 ปี ในสาขา Urology และ Oral & Maxillofacial Surgery)

ในระบบใหม่ของอังกฤษผู้ที่ได้รับ FRCS และ CCST จึงจะได้ขึ้นทะเบียน GMC Specialist Register ซึ่งสามารถใช้เป็นคุณสมบัติเบื้องต้นในการสมัครเป็นแพทย์ที่ปรึกษา (consultant) ได้

การฝึกอบรมเพื่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในระบบอังกฤษใช้เวลานาน ยิ่งการสมัครงานเป็น consultant ยิ่งยากมากบางคนอาจจะต้องใช้เวลา 5-10 ปี แต่เนื่องจากระบบการบริการทางการแพทย์ National Health Service ของอังกฤษเป็นระบบรัฐอุปถัมภ์ โดยจัดให้มีระบบแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปดูแลในขั้นต้นก่อน ทำให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมสาขาเวชปฏิบัติทั่วไปที่ใช้ระยะเวลาน้อยกว่า ทำให้สามารถกำหนดอนาคตได้แน่นอนเร็วกว่า จึงมีผู้นิยมมาฝึกอบรมด้านนี้มาก

ในลักษณะคล้ายคลึงกันที่ได้กล่าวถึงตัวอย่าง การศึกษาหลังปริญญาสาขาศัลยศาสตร์หลังจากจบการศึกษาระดับหลังปริญญาในแต่ละสาขาอื่น ๆ แล้ว จะได้รับเกียรติเข้าเป็นสมาชิกราชวิทยาลัยต่าง ๆ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 1. UK Career Path in Surgery

ตารางที่ 2. แสดงระยะเวลาการศึกษาต่อด้าน General Practitioner

Pre-registration house officer	Senior house officer	Senior house officer	General practice trainee	General practice principal
Medicine/Surgery 1 ปี	Any specialty 1 - 2 ปี	Relevant specialty 2 ปี	General practice 1 ปี	General practice สมัครเข้าประจำการได้ โดย มีโอกาสมาก เพราะเป็น อิสระโดยตนเองขึ้นกับพื้นที่ ที่จะให้บริการและทำงานได้ ในพื้นที่นั้นตลอดไป

ตารางที่ 3. แสดงระยะเวลาการศึกษาต่อระดับผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ

Pre-registration house officer	Senior house officer	Specialist training	Consultant
Medicine/Surgery ใช้เวลา 1 ปี	Basic specialist training ใช้เวลาประมาณ 2 ปี	Specialty of choice ใช้เวลา 4-5 ปี	Specialist การสมัครเข้าทำงาน มีการแข่งขันสูง โอกาสน้อยบางคนใช้เวลาอีก 4 - 5 ปี หลังจบการฝึกอบรมระยะเวลาการ จ้างงานขึ้นอยู่กับสัญญาจ้างในแต่ละ โรงพยาบาล

ตารางที่ 4. แสดงวุฒิต่าง ๆ หลังจบการศึกษาหลังปริญญา

วุฒิ	คำเต็ม
MRCP	Membership of the Royal College of Physicians (of the United Kingdom)
FRCS	Fellowship of the Royal College of Surgeons
MRCOG	Membership of the Royal College of Obstetricians and Gynaecologists
MRCPed	Membership of the Royal College of Pediatricians
MRCPsych	Membership of the Royal College of Psychiatrists
MRCPath	Membership of the Royal College of Pathologists
FRCR	Fellowship of the Royal College of Radiologist
MPHM	Membership of the Faculty of Public health Medicine of the Royal College of Physicians
MRCGP	Membership of the Royal College of General Practitioners

สรุป

การศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิตในสหราชอาณาจักรใช้เวลาประมาณ 6 ปี โดยแบ่งเป็น Pre-clinical education 2 ปี, Intercalated Bachelor of Science 1 ปี และ Clinical education 3 ปี เมื่อจบการศึกษาจะได้รับปริญญา Bachelor of Science และ Bachelor of Medicine หลังจากนั้นจะต้องฝึกงานในตำแหน่ง Pre-registration house officer อีก 1 ปี จึงจะได้รับการลงทะเบียนเป็นสมาชิกของ General Medical Council แพทย์ร้อยละ 48 จะศึกษาต่อเพื่อเป็น General Practitioner ซึ่งใช้เวลาประมาณ 3 ปี แพทย์ร้อยละ 28 จะศึกษาต่อเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 5-7 ปี โอกาสของ Non-EU overseas student ที่จะเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิตเป็นไปค่อนข้างยาก ถ้าได้รับการ

ศึกษาระดับมัธยมปลายในทวีปยุโรป นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของค่าใช้จ่ายอีกด้วย

อ้างอิง

1. Richards P. Learning Medicine 1997: An Informal Guide to a Career in Medicine. London: BMU Publishing Group, 1997.
2. Lowry S. Medical Education. London: BMU Publishing Group, 1993.
3. Spindler S. Doctors To Be. London: BBC books, 1992.
4. The Medical School: Information for Prospective Undergraduates 1998/99. London: University College 1997.